

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΠΑΣΧΟΣ ΜΑΝΔΡΑΒΕΛΗΣ

Η «καταστολή» της ρηχής Αριστεράς

«Η εισβολή (ξημερώματα) σε αυτοδιαχειριζόμενο χώρο και η εκκένωσή του δεν αιτιολογείται. ΕΙΝΑΙ ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ», έγραψε στο Facebook ο βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ κ. Χρήστος Καραγιαννίδης και το «καταστολή» το τόνισε με κεφαλαία, για να φανεί κάτι σαν κραυγή. Τι θέλει να πει όμως ο ποιητής βουλευτής; Ναι! Η εκκένωση δημόσιων ή και ιδιωτικών χώρων, τους οποίους καταλαμβάνουν διάφοροι, επειδή έτσι τους κάπνισε, είναι καταστολή παράνομων δραστηριοτήτων. Κάποιοι τύποι –που δεν ξέρουμε ούτε ποιοι είναι και ούτε από πού κρατάει η σκούφια τους– αποφάσισαν να εγκατασταθούν σε χώρους που ανήκουν είτε σε κάποιον δήμο, είτε στον Ερυθρό Σταυρό. Επειδή έχρισαν εαυτούς «αυτοδιαχειριστές» των χώρων, πρέπει η ελληνική πολιτεία να κάνει τα στραβά μάτια; Πολύ καλά έκανε ο υπουργός Προστασίας του Πολίτη (και της περιουσίας μας) κι έδωσε εντολή στην αστυνομία να απελευθερώσει τον χώρο. Αυτή είναι η δουλειά τους, αυτό είναι το καθήκον τους...

Δηλαδή τι πάει να πει ότι «η εκκένωση δεν αιτιολογείται», αν και ο βουλευτής ήθελε να πει «δικαιολογείται»; Μια χαρά αιτιολόγησε και τις δικαιολόγησε τις εκκενώσεις ο κ. Νίκος Τόσκας: «Το πρώτο κτίριο του Ζωγράφου, ανήκει

στον δήμο και το ήθελε για να χρησιμοποιηθεί ως πολιτιστικός χώρος. Οι καταληψίες, περίπου 5-6 άτομα, βρίσκονταν μέσα αρκετό καιρό. Το δεύτερο κτίριο ανήκει στον Ερυθρό Σταυρό και θέλει να το χρησιμοποιήσει για ασυνόδευτα παιδιά. Μέσα στο κτίριο βρίσκονταν πρόσφυγες, οι οποίοι έτσι και αλλιώς θα έπρεπε να είναι σε οργανωμένους χώρους».

Τι έπρεπε να κάνει δηλαδή η αστυνομία, δουλειά της οποίας είναι και η προστασία της κοινής μας περιουσίας, δηλαδή των δημοσίων χώρων που κάθε πικραμένος «επαναστάτης» καταλαμβάνει; Να τους πάει και καφέ και κουλουράκια; Ας μην ξεχνάμε ότι αυτόν τον καιρό κυκλοφορούν κι άλλοι τραμπούκοι με μαύρα. Αν αποφασίσουν να «αυτοδιαχειριστούν» κι αυτοί κάποια δημόσια κτίρια τι θα τους πούμε; Ξέρετε εμείς είμαστε υπέρ της καταστολής αυτών των μαύρων, αλλά όχι των άλλων;

Στο μυαλό της ρηχής Αριστεράς υπάρχει μόνιμη σύγκρουση μεταξύ σκοπών και αποτελεσμάτων. Αν κάποιος δηλώσει ότι έχει καλό (δηλαδή Αριστερό) σκοπό, τότε δικαιολογείται να κάνει σχεδόν ό,τι θέλει, ανεξαρτήτως των αποτελεσμάτων που θα έχουν οι πράξεις του. Δηλαδή, αν έξι άτομα δηλώσουν «ελευθεριακοί», «Αριστεριστές», ή μέλη της οργάνωσης

«Ο Πληγωμένος Κύκνος που Τραγουδά το Τέλος του Καπιταλισμού» μπορούν να επιβάλουν την θέλησή τους επί των 72.000 κατοίκων του Δήμου Ζωγράφου, οι οποίοι εκφράζονται διά των εκλεγμένων οργάνων του. Ετσι, ενώ «το Δημοτικό Συμβούλιο ομόφωνα το 2015 αποφάσισε τη μετεγκατάσταση του δημοτικού ωδείου, των χορευτικών ομάδων και άλλων πολιτιστικών δραστηριοτήτων (οι οποίες στεγάζονται προσωρινά σε ακατάλληλους χώρους) στο κτίριο της Βίλας Ζωγράφου... μια μικρή ομάδα... χαρακτηρίζει το κτήμα της Βίλας Ζωγράφου “κοινόχρηστο χώρο πρασίνου” και αποφάσισε να πραγματοποιήσει εκεί κατάληψη, να οικειοποιηθεί τη χρήση του, διαδίδοντας ταυτόχρονα ΨΕΥΔΩΣ ότι εμείς σκοπεύουμε να “εμπορευματοποιήσουμε” τον χώρο!...». (Ανακοίνωση της δημάρχου Ζωγράφου Τίνας Καφατσάκη 13.3.2017).

Αυτή την «ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ» δεν θέλουν οι βουλευτές της ρηχής Αριστεράς. Την απόδοση των δημοσίων χώρων στους ιδιοκτήτες τους, δηλαδή σε όλο τον ελληνικό λαό...

ΑΥΓΗ Χρήστου Δημήτρης

Είναι σε θέση να... δαγκώσει η Τουρκία;

Η Τουρκία δοκιμάζει τις σχέσεις με τη Δύση. Μέχρι πού μπορεί να φτάσει η σύγκρουση με τη χριστιανική Ευρώπη; Κι αν η Ε.Ε. χρειαστεί μεσολαβητή, έχει “πρόσωπο” να ζητήσει κάτι τέτοιο από τον Πούτιν; Δεν γνώριζε ή δεν μπορούσε να προβλέψει η Άγκυρα τις αντιδράσεις των ευρωπαϊκών κυβερνήσεων στο σχέδιο για προεκλογικές ομιλίες παντού όπου υπάρχουν Τούρκοι πολίτες σε χώρες της Ε.Ε. εν όψει του συνταγματικού δημοψηφίσματος; Άξιζε τον κόπο ή τον σκοπό ο διπλωματικός, για την ώρα, πόλεμος με χώρες της ισχύος της Γερμανίας και την Ολλανδίας; Πριν απαντήσουμε σε αυτά τα ερωτήματα, καλό θα ήταν να δούμε το μέλλον της Τουρκίας μετά την εκδήλωση αυτού του περιέργου αποτυχημένου πραξικοπήματος. Τίποτα στον σύγχρονο κόσμο δεν είναι πλέον μόνο πολιτικό.

ΑΡΚΕΤΑ πριν από την εκδήλωση του πραξικοπήματος, η τουρκική οικονομία εμφάνιζε σημάδια ύφεσης. Μάλιστα, μετά την κατάρριψη του ρωσικού αεροσκάφους στη Συρία και και τη διακοπή κάθε οικονομικής σχέσης εκ μέρους της Μόσχας, η ύφεση άρχισε να τρέχει και να ταρακουνάει τόσο τον τουρισμό όσο και τον ευαίσθητο και υπερκορεσμένο κλάδο των κατασκευών. Το πείραμα διεύρυνσης της Τουρκικής επιρροής με τον διαμελισμό

της Συρίας και την απομόνωση των Κούρδων, στο οποίο πόνταρε ο Ερντογάν για να ενισχύσει τον πολιτικά βολικό για τα συμφέροντά του εθνικισμό, απέτυχε παταγωδώς, αφού ένα μέρος των τρομοκρατικών χτυπημάτων προήλθε από τους τζιχαντιστές, με τους οποίους συνεργάστηκε στενά πριν τους εγκαταλείψει.

ΣΗΜΕΡΑ η τουρκική οικονομία βυθίζεται στην κρίση, χωρίς ορατό ορίζοντα εξόδου. Επενδυτές και επιχειρηματίες λένε -πλέον- ότι το αδυσώπητο κυνήγι του Ερντογάν κατά αυτών που θεωρεί ως εσωτερικούς εχθρούς, σε συνδυασμό με τη συγκέντρωση της εξουσίας στο πλαίσιο της κατάστασης έκτακτης ανάγκης που ισχύει στη χώρα βάζουν σε κίνδυνο τους εγκώριους χρηματοοικονομικούς θεσμούς, αλλά και την εμπιστοσύνη προς την οικονομία της χώρας. “Τα ρίσκα είναι δυσανάλογα υψηλά” σχολίασε ο Μάικλ Χάρις της Renaissance Capital, ο οποίος συστήνει στους πελάτες του να αποεπενδύσουν από την τουρκική αγορά, ενώ η Moody’s υποβάθμισε την πιστοληπτική αξιολόγηση της χώρας, επικαλούμενη, μεταξύ άλλων, τις ανησυχίες για το κράτος δικαίου. Μετά το αποτυχημένο πραξικόπημα, μόνο στον χρηματοοικονομικό τομέα έχουν συλλληφθεί 116 υπάλληλοι από τη Ρυθμιστική

Τραπεζική Αρχή, τουλάχιστον 30 από την Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς και περισσότεροι από 1.500 από το υπουργείο Οικονομικών σύμφωνα με κυβερνητικούς αξιωματούχους. Η ΕΠΙΔΕΙΝΩΣΗ των οικονομικών στοιχείων -περιλαμβανομένων του αρνητικού ρυθμού ανάπτυξης της τουρκικής οικονομίας και της υποχώρησης της καταναλωτικής εμπιστοσύνης κοντά σε χαμηλά επίπεδα ρεκόρ τον Δεκέμβριο- εντείνεται από τους αυξανόμενους κινδύνους για την ασφάλεια. «Οι παράγοντες της αγοράς αναζητούν ενδείξεις ότι η Κεντρική Τράπεζα παίρνει σοβαρά την πληθωριστική απειλή» δήλωσε ο υπεύθυνος για τη στρατηγική της χρηματοπιστωτικής εταιρείας Nomura στο Λονδίνο και προέβλεψε ότι η ισοτιμία της τουρκικής λίρας θα υποχωρήσει κάτω από τα 4 δολάρια στο πρώτο εξάμηνο του 2017. Σήμερα είναι στο 3,73.

ΤΕΛΕΙΩΣΕ λοιπόν η Τουρκία; Ασφαλώς και όχι. Το ερώτημα όμως είναι αν, εκτός από το να φωνάζει, μπορεί και να... δαγκώσει. Με δυναμικό 750.000 ανδρών (μαζί και η στρατιωτική χωροφυλακή), οι τουρκικές ένοπλες δυνάμεις είναι η δεύτερη σε μέγεθος στρατιωτική δύναμη του ΝΑΤΟ. Μέχρι το 2010 το τουρκικό Σύνταγμα όριζε ότι οι ένοπλες δυνάμεις είναι ο εγγυητής της Δημοκρατίας και του λα-

ϊκού χαρακτήρα του κράτους. Σήμερα όμως το γόπτρο του στρατού έχει χαθεί. Περί το ένα τρίτο των στρατηγών (123) κρατείται. Ένα άνευ προηγουμένου πογκρόμ συνετελείται στις τάξεις του. Η Τουρκία δοκιμάζει τις σχέσεις με τη Δύση. Για αντίβαρο και φόβητρο, αποκατέστησε και ενίσχυσε τη συνεργασία με τη Μόσχα. Μέχρι πού μπορεί να φτάσει η σύγκρουση με τη χριστιανική Ευρώπη; Κι αν η Ε.Ε. χρειαστεί μεσολαβητή, έχει “πρόσωπο” να ζητήσει κάτι τέτοιο από τον Πούτιν;

ΜΕΧΡΙ πριν από το πραξικόπημα και τη ρήξη με τη Μόσχα, η Τουρκία, αν και φυλετικά και θρησκευτικά διχασμένη, ισορροπούσε και αφομοίωνε τους κραδασμούς από την αλματώδη ανάπτυξη της οικονομίας της. Μπορεί σήμερα, με τόσο σοβαρά οικονομικά προβλήματα, να διατηρηθεί η ενότητα υπό τον Ερντογάν; Κι αν δεν μπορεί, μπορεί να ρισκάρει θερμά επεισόδια ο Τούρκος ηγέτης για να συσπειρώσει τα πλήθη; Κι επειδή δίπλα στην Τουρκία δεν είναι ούτε η Γερμανία ούτε η Ολλανδία, οφείλουμε να βρισκόμαστε σε ετοιμότητα. Εξάλλου, υπάρχουν και οι ανθρωπίνες... βόμβες, δηλαδή η απελευθέρωση των προσφυγικών ροών προς την Ελλάδα.